

Arhitekt Emil Navinšek (1904–1991) je avtor inovativne brezkoridorne zasnove šolskih stavb, v katerih se na prostran osrednji naravno osvetljen in prezačevan večnamenski prostor neposredno navezujejo učilnice ter drugi šolski prostori. Vsaka etaža ima centralno avlo, ki je več kot le komunikacijski hodnik, je prostor različnih interakcij in podaljšek zunanjega prostora.

Zametek brezkoridorne zasnove Emil Navinšek prvič razvije leta 1926 v načrtu za OŠ Valentina Vodnika v ljubljanski Šiški, diplomskem delu pod mentorstvom Jožeta Plečnika. Vlogo osrednjega prostora ima telovadnica, ki jo obdajajo trakti drugih prostorov, še vedno dostopni prek hodnikov. Zgrajena je bila le polovica objekta.

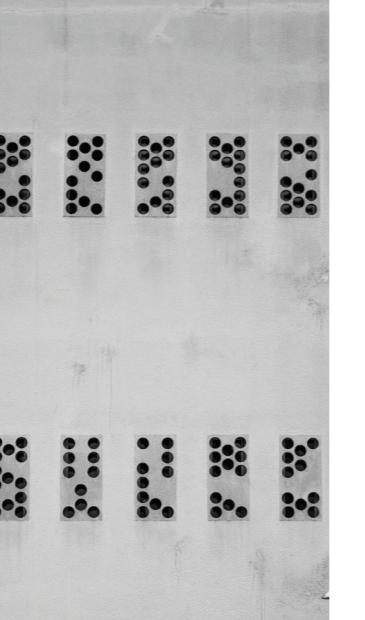
Prvič je brezkoridorno zasnovno uredničil leta 1936 z Gimnazijo Bežigrad v Ljubljani. Zasnovana je kot sestav večetažnih kubičnih volumnov, ločenih glede na funkcijo. Volumni so na šolsko zemljišče, urejeno kot šolski park, umeščeni skladno z optimalno orientacijo, dostopi in povezavami. Transparentno glavno stopnišče v avli povezuje stavbo po vertikali. Zasnova zaznamuje prečiščeno modernistično oblikovanje in uporaba trajnih materialov: na fasadi klasičen omet, kamnite obloge, leseno stavbno pohištvo velikih formatov, v notranjosti pa teraco, kovinske ograje, klasičen parket v učilnicah, linolej in keramične obloge v avli. Vsi prostori so visoki, zračni, naravno osvetljeni, pregledni, racionalni. Zasnova lahko primerjamo z inovativnimi šolskimi stavbami zgodnjega modernizma po svetu, kjer so ustvarjeni demokratični, zdravi, z naravo povezani šolski prostori.

Emil Navinšek je po bežigrajskem prototipu do sredine 70. let 20. stoletja v Sloveniji zgradil devetintrideset brezkoridornih šolskih stavb, od tega štirinajst v Ljubljani. Z variantami prostorske zasnove, enotnim oblikovanjem arhitekturnih elementov in sistemski tehničnimi rešitvami ima njegov obsežen avtorski opus edinstveno mesto v arhitekturi modernizma pri nas in v svetu.

Leta 1969 je arhitekt v samozaložbi izdal knjigo The Revolutionary New Corridor-free Systems in Architecture (Revolucionarni brezkoridorni sistemi v arhitekturi), v kateri je podrobno predstavljal načela in prednosti brezkoridorne zasnove. Na tej osnovi razvije metodo prostorske znanosti v arhitekturi, ki je uporabna tako za snovanje novih kot analiziranje že zgrajenih objektov.

Navinškove šole so v uporabi že več kot pol stoletja. Doživele so mnogo prezidav, razširitev, sprememb. Večkrat v nasprotju z značilnostmi inovativne, arhitektove sistemsko načrtovane arhitekturne zasnove. V zadnji dekadi se njihova prepoznavna pročelja spremenijo z energetsko sanacijo. Zaradi nestrokovno načrtovanih posegov izgubljamo edinstveno arhitekturno dediščino. Zato so enotne smernice prenove nujne.

Z razvojem sodobnih oblik poučevanja, ki prestopajo okvir klasičnih učilnic, je brezkoridor na zasnova šol Emila Navinška brezčasno aktualna. Ohranimo jo!

Podporniki

Mestna občina
Ljubljana

Soorganizatorji

DESSA

Sponzorji

VIDAL

Postavitev in organizacija:

FA, UL, skupina seminarja doc. Zorc:
Eva Eržen, Sara Hafner, Matic Jontez, Darja
Josić, Tadej Kavčič,
Tadej Urh, Lena Vozlič, Mitja Zorc
galerija Dessa: Maja Ivanič
foto: Jaka Arbutina in Peter Fettich,
mentor: Peter Rauch (Oddelek za fotografijo,
VIST, Ljubljana)

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Univerza
v Ljubljani
Fakulteta
za arhitekturo

VIST

EN SAM VELIK, SVETEL, UPORABEN PROSTOR

Brezkoridorne šole Emila Navinška: raziskava na primeru štirinajstih šol v Ljubljani

7. december 2015 - 21. januar 2016

